

РЕШЕНИЕ

№ 2750

гр. София, 21.04.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Бузова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер 1293 по описа за 2015 година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 18.12.2014 г. по НАХД № 13274/2014 г. на СРС, НО, 22-ри състав е отменено Наказателно постановление (НП) № РД - 10 – 12 от 20.02.2014 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „М Сат Преслав“ ООД, ЕИК 103826324 е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв. за нарушение на чл. 125в, т. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от СЕМ с оплаквания за неправилност поради нарушение на закона. Касатора моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново такова, с което да се потвърди НП.

Ответникът „М Сат Преслав“ ООД не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Четвърти касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклuzивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество – касационната жалба е неоснователна. Касационният състав намира, че обжалваното въззвивно решение е валидно, допустимо и правилно. При касационната проверка не се намери наведеното касационно основание за неговата отмяна.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл. 220 АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, фактически установявания на първостепенния съд, е безспорно е установено, че на 06.11.2013 г. при служебна проверка, предприятието има сключен договор с Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите изпълнители „ПРОФОН“, уреждащи сродните права за разпространение на звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения в разпространяваните програми със срок от 01.10.2011 г. - 31.12.2013 г. Липсват договори със Сдружение на автори за музикални произведения, свързани с музика и музикални издатели за колективно управление на авторски права „МУЗИКАУТОР“, който да урежда правата за разпространение на музикални и свързани с музиката литературни произведения, които и договорът със Сдружението за колективно управление на авторски и сродни на тях права „ФИЛМАУТОР“, който да урежда правата за разпространение на аудиовизуалните произведения, включени в телевизионните програми, които предприятието разпространява за периода 25.02.2013 г. - 24.08.2013 г.

За това нарушение и издаден АУАН от свидетелката а на 20.02.2014 г. е издадено и процесното НП.

Въззивният съд е приел от правна страна, че НП е издадено при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН, но не са съобразени предвидените реквизити в чл.57, ал.1 от ЗАНН като не е спазено изискването за посочване на законовите разпоредби, които жалбоподателят е нарушил виновно. Предвид посочването в НП, че е нарушен с деянието чл.125в., т.2 от ЗРТ, а в АУАН чл. 125в, т.2 във връзка с чл.126, ал.5, т.-2 от ЗРТ. Според въззивния съд на първо място не е налице съответствие между АУАН и НП и на второ място в чл. 125в, т. 2 описаното нарушение е непредоставяне на СЕМ на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документи, свързани с придобиване на правата за разпространяване на произведенията, звукозаписите и записите на аудио – визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Словесно обаче е описано нарушение, което се изразява в „липса на договори с „МУЗИКАУТОР“ и „ФИЛМАУТОР“, поради което няма съвпадение между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. Налице е съществено нарушение според СРС, тъй като силно ограничавал възможността на жалбоподателя да подготви своята защита.

Съдът намери изводът на въззивния съд, че НП е незаконообразно за правилен, като взе предвид следните съображения:

Както в АУАН, така и в НП е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, като и двета акта е направена връзка с чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. Първата визирана като нарушена разпоредба на ЗРТ – чл. 125, т.2 предвижда, че предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Втората разпоредба –чл. 126а, ал.5, т.2 от ЗРТ предвижда, че за нарушение на разпоредбите на чл.125в – за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налага имуществена санкция от 7000 до 30 000.

В случая жалбоподателят е предоставил на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.02.2013г.-24.08.2013г. с приложени договори за отстъпване правата за разпространение върху съответните програми, като съкупност от различни произведения (представен е договор само с една от организацията „ПРОФОН“). Нарушението, което се твърди, че е извършено е, че дружеството като не е уредило правата за произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, несключвайки договори с други две

сдружения „МУЗИКАУТОР“ и „ФИЛМАУТОР“ е разпространявало програми без уредени авторски и сродни права (това е словесното описание), което е нарушение на чл. 125в, т. 2 във връзка с чл. 126а, ал.5, т.2 от ЗРТ.

Според касационния състав наказуемото деяние по чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е разпространяването на програми без надлежно уредени права, каквото в случая деяние не е описано нито в АУАН, нито в НП. В посочената разпоредба, в която е разписан състав на нарушението и същевременно е санкционна, не е посочено като нарушение, така визираното от касатора, е посочено „за разпространението на програми без надлежно уредени авторски и сродни права“. В този смисъл правилен е изводът на въззвивния съд за несъответствие между словесното описание на нарушението и текста на санкционната разпоредба.

Наред с това в списъка на дружеството фигуират множество канали и праводържатели. Контролните органи на СЕМ не са установили през посочения период кои конкретни програми и съответно отделните произведения, записи и звукозаписи, по кой канал и на кой точно праводържател, представляван от кое точно сдружение за колективно управление на авторски и сродни права са разпространявани без надлежно уредени права за разпространение. Не е установявано, а и не са събиращи от АНО конкретни доказателства да са разпространявани от касатора програми и конкретни произведения и записи, включени в тях, без уредени авторски или сродни права. Контролните органи на регулятора са спрели до констатацията, че липсват договори със сдруженията за колективно управление на авторски и сродни права и то с част от тях без да визират конкретните произведения, включени в конкретни програми, разпространявани без надлежно уредени авторски и сродни права. Непредставянето на договор за уредени авторски права за конкретните произведения, включени в програмите с част от организациите, само по себе си не осъществява състава на административното нарушение, тъй като както се посочи съставомерното деяние по чл.126а, ал.5, т.2 от е разпространението на програми без уредени авторски и сродни права. Действително, ако със сдруженията все още няма склучен договор, то програмите на праводържателите, представлявани от тези сдружения са с неурядени права и разпространението им ще съставлява административно нарушение по чл. 126в., ал.5, т.2 от ЗРТ. Но без да е изяснено кои са тези програми, по кои канали, кога са разпространявани, кои са праводържателите им, кое сдружение ги представлява, има или не договори с него и разпространявани ли са от касатора в процесния период, това си остават предположения, а не констатации, обосноваващи административнонаказателна отговорност. Изобщо не е посочено (а и не е установявано в административнонаказателното производство), кои произведения, звукозаписи и записи, по кое време са изпълчени и кои именно авторски и сродни права не са надлежно уредени.

Като не е описан конкретно деяние по чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, наказващият орган е нарушил императивните разпоредби съответно на чл. 42, т. 3, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, съобразно които следва да има пълно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Налице е едно бланкетно обвинение, което не може да обоснове законосъобразно административнонаказателна отговорност. Посочените обстоятелства относно неизясняването на фактите и твърденията от страна на наказващият орган, както в АУАН, така и в НП, водят до необоснованост на НП. Освен, че следва да бъдат описани всички обстоятелства по извършването на нарушението, следва да бъдат наведени и доказателства в тяхна подкрепа, тъй като посочените в закона нарушения, за които се твърди, че са извършени от ответника по жалба са предмет на доказване по делото. Последното е и нарушение на процесуалните правила в ЗАНН, тъй като на практика е довело до невъзможност за нарушителя да

реализира и изгради адекватна защита, което от своя страна нарушава правото му на защита.

Предвид изложените съображения съдът намира, че административнонаказващият орган е издал незаконосъобразно НП и като е отменил това НП въззвивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Вoden от горното, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.12.2014 г. по НАХД № 13274/2014 г. на СРС, НО, 22 - ри състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. ||

||

||

2.

b

РЕШЕНИЕ №

Датá: 18.12.2014 г.

Град: София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, НО,
в следния състав:

22 състав

Районен съдия:

Вания Горанова,

като разгледа
административно – наказателно дело № 13274 по описа за 2014 година,
установи следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление № РД-10-12/ 20.02.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) на „М САТ ПРЕСЛАВ” ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер от 7 000 лева на основание чл. 126 ал. 5 т. 2 във вр. с чл. 127 ал. 2 от ЗРТ.

Постъпила е жалба от санкционираното лице, в която се посочва, че наказателното постановление е незаконосъобразно и необосновано, като се иска неговата отмяна. В писмените бележки, представени допълнително от дружеството – жалбоподател, се сочи още, че, както в АУАН, така и в НП не е посочен кой е правният ред, по който законосъобразно следва да се уредят авторските права, за да е налице „надлежно” уреждане по смисъла на чл. 125 ал. 5 т. 2 от ЗРТ, което представлява съществени нарушение на процесуалните правила, което пряко рефлектира върху правото на закрила на жалбоподателя. Твърди се, че административно – наказаващият орган не е съbral доказателства и не е извършил проверка дали не са налице някои от другите хипотези, при които не е необходимо сключването на договор с ОКУП, поради което НП е материално незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, но изпраща процесуален представител, като поддържа жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, изпраща процесуален представител и взима становище по делото. В становището се поддържа твърдението за неоснователност на жалбата, като се сочат и съображенията за това. Твърди се, че АУАН и НП са издадени при спазване на всички материални и процесуални изисквания на закона. Извършеното нарушение е описано достатъчно ясно и конкретно, а именно липса на договори със съответните организации на колективно управление на права, които да уреждат правата на жалбоподателя за разпространение на музикални и свързани с музиката литературни произведения, както и аудиовизуални произведения. Сочи се, че санкцията е законосъобразно определена в минималния размер, предвиден от законодателя в ЗРТ.

Софийският районен съд, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи, като се запозна с материалите по делото, достигна до следните изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 127 ал. 2 от ЗРТ наказателните постановления се издават от председателя на СЕМ. В случая НП е издадено от компетентно лице в кръга на правомощията му въз основа на съставен АУАН.

Установените фактически обстоятелства са следните: „М САТ ПРЕСЛАВ” ООД е предприятие, вписано в регистъра на КРС по чл. 33 ал. 1 т. 1 от ЗЕС. Което разпространява български и чуждестранни програми на територията на Република България. То е предоставило на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.02.2013 г.- 24.08.2013 г. с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение. Установено е на 06.11.2013 г. при служебна проверка, че предприятието има склучен договор с Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите изпълнители „ПРОФОН”, уреждащи сродните права за разпространение на звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения в разпространяваните програми със срок от 01.10.2011 г. – 31.12.2013 г. Липсват договори със Сдружение на автори за музикални произведения, свързани с музика и музикални издатели за колективно управление на авторски права „МУЗИКАУТОР”, който да урежда правата за разпространение на музикални и свързани с музиката литературни произведения, както и договор със Сдружение за колективно управление на авторски и сродни на тях права „ФИЛМАУТОР”, който да урежда правата за разпространение на аудиовизуалните произведения, включени в телевизионните програми, които предприятието разпространява за периода 25.02.2013 г. – 24.08.2013 г.

Св.

разпитана в съдебно заседание, съобщава

че на 06.11.2013 г. в СЕМ е извършила служебна проверка за периода от 25.02.2013 г. – 24.08.2013 г. на документите, представени от «М САТ ПРЕСЛАВ» ООД, като установява, че е сключен договор с фирма «Профон». Твърди, че не са представени другите два договора с «МУЗИКАУТОР» и «ФИЛМАУТОР», тъй като съгласно ЗАПСП разрешение за препредаване на програмите се дава само от организации за колективно управление на права, а именно посочените две фирми. Поради това тя е изпратила покана до дружеството – жалбоподател, като не се е явил представител. Сочи, че е изпратена и покана до община Велики Преслав, тъй като «М САТ ПРЕСЛАВ» ООД осъществява препредаване на произведения в кабелната мрежа на територията на Велики Преслав.

Съдът кредитира показанията на свидетелката като логични и последователни.

Гореописаното нарушение се потвърждава от АУАН, представени и приети като писмени доказателства от въззваемата страна са уведомителни писма от Сдружение "Филмаутор" и Сдружение "Музикаутор", свидетелски показания.

Неоснователни са наведените от жалбоподателя доводи, че НП е материално незаконосъобразно, тъй като административно – наказващият орган не е съbral доказателства и не е извършил проверка дали не са налице някои от другите хипотези, при които не е необходимо сключването на договор с ОКУП, защото по силата на чл. 21 ал. 2 от ЗАПСП извън случаите по ал. 1 разрешение за препредаване на произведение по всички други електронни съобщителни мрежи едновременно с изльчването или предаването му, изцяло и в непроменен вид, от друга организация, се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права, т.е. „М САТ ПРЕСЛАВ“ ООД, за да осъществява своята дейност законосъобразно трябва от една страна да има отстъпени права от доставчици да разпространява програмите им, а от друга – съгласието на носителите на права върху всички произведения, звукозаписи и записи на аудио – визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Практически невъзможно е сключването на отделни договори с лицата, притежаващи авторски и сродни права върху съответните материални блага, поради което законодателят е предвидил от тяхно име да действат организацията за колективно управление на права.

Въз основа на установленото от фактическа страна Съдът направи следните правни изводи:

След служебна проверка на АУАН за наличие на предвидените в чл. 42 ЗАНН задължителни реквизити, Съдът установи, че те са налице Издаден е от компетентно длъжностно лице с оглед чл. 127 ал. 1 от ЗРТ, тъй като актосъставителят заема длъжността «старши експерт». Нормата

на чл. 40 ЗАНН урежда реда, който трябва да бъде спазен при съставяне на АУАН. Следователно той е годно правно основание за издаване на НП.

НП е издадено при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН. По отношение на предвидените реквизити в чл. 57 ал. 1 от ЗАНН Съдът обаче установи, че те не са съобразени от административно – наказващия орган и по – специално изискването за посочване на законовите разпоредби, които жалбоподателят е нарушил виновно, като в случая субективната страна на деянието не се обсъжда, защото става въпрос за ЮЛ. В НП е посочено, че е нарушен с деянието чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, а в АУАН чл. 125в, т. 2 във вр. с чл. 126 ал. 5 т. 2 от ЗРТ.

На първо място, не е налице съответствие между АУАН и НП в тази им част, което е основание за отмяна на НП.

На второ място в чл. 125в т. 2 е описан състав на нарушение, което се състои в непредоставяне на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Словесно обаче е описано нарушение, което се изразява в «липса на договори с „МУЗИКАУТОР“ и „ФИЛМАУТОР“, тоест няма съвпадение между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. Налице е съществено нарушение, тъй като силно ограничава възможността на жалбоподателя да подготви своята защита.

Поради това наказателното постановление следва да се отмени.

Воден от горното и на основание чл. 63 ал. 1 от ЗАНН Софийски Районен Съд

РЕШИ:

ОТМЕНИЯ наказателно постановление № РД-10-12/ 20.02.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „М САТ ПРЕСЛАВ“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 7 000 лева на основание чл. 126 ал. 5 т. 2 във вр. с чл. 127 ал. 2 от ЗРТ.

Решението може да се обжалва пред Софийски административен съд в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

30